

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Salimbriensi Episcopo, & sanctæ Mariæ de Blakerna & sancti Georgij de
Mangonia Decanis Constantinopolitanis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

vestris ad hoc opus salubriter intendenti-
bus necessarium impendant auxilium in re-
bus pariter & personis; ut per hæc & alia
bona quæ fecerint, coelestis regni gloriam
consequi mereantur. Pari quoque remissione
gaudere concedimus peregrinos qui
propria devotione undecunque processerint
ad idem opus fideliter exequendum.
Taliter autem studeatis exequi quod man-
damus ut sollicitudo vestra clareat in effe-
ctu, nosque devotionem vestram valeamus
merito commendare. Datum Laterani xv. Idus Decembris, anno tertio-
decimo.

CONSTANTINOPOLITANO
Patriarchæ.

Epist. 184.
Ne Græci fa-
veant Micha-
licio.

EX litteris carissimi in Christo fili nostri
Henrici Constantinopolitani Impera-
toris illustris nostro est apostolatu refera-
tum quod Michalicius, fidelitate quam ei-
dem præstiterat Imperatori contempta,
hominibus ejus minime diffidatis, & spreto
nihilominus juramento quod eidem Im-
peratori & E. fratri ejus, cui idem Micha-
licius filiam suam primogenitam tradiderat
in uxorem, præstiterat, A. imperij Come-
stabilem cum Militibus & aliis usque cen-
tum in dolo capiens, quosdam flagellavit
ex ipsis, quosdam retrussit in carcerem, &
quibusdam nequiter interfectis, Comesta-
bulum ipsum cum tribus aliis & Capellano
suo, quod est horribile dictu, suspendit in
cruce. His autem ad nequitiam postmo-
dum animatus, Latinorum fretus potentia,
qui cupiditate cæcati ad ipsum Michali-
cium confugerunt, castra ejusdem Impera-
toris obsedit, villas combussit, & omnes
Latinos Presbyteros quos capere potuit,
& quendam electum in Præfulem & etiam
confirmatum, fecit capitibus detruncari.
Præterea Lascarus, qui pro Imperatore se-
gerit, stipatus viribus Latinorum, qui post-
positis Dei timore ac hominis reverentia,
spretis etiam stipendiis quæ eidem Impera-
tor ipsis poterat exhibere, ab inimicis ejus
recepere majora quam ipse illis valeat ero-
gare, quendam de principibus ejus cepit,
& ut dicitur, excoriari fecit eundem.
Quia verò si Græci recuperarent impe-
rium Romanie, terræ sanctæ succursum
penè penitus impedirent, ne occasione
succursus ipsius iterum perderent locum &
gentem, cum & antequam idem imperium
à Græcis translatum fuerit ad Latinos, ipsi
à nobis sæpe moniti & rogati nunquam
terræ sanctæ voluerint subvenire, quin
etiam Isachius Imperator ob gratiam Sala-

Vide lib. 11.
Epist. 47.

dini fieri fecerit in urbe Constantinopoli-
tana meskitam, & quia si possent extermi-
nare Latinos, in apostasia suæ vitio fortius
perdurarent in odium Latinorum, quos
etiam nunc canes appellant, sicque novis-
simus error fieret pejor priore, cum sub-
murmurare non cessent quod per apostoli-
cæ sedis ingenium exercitus Latinorum in
Constantinopolim declinaverit captivan-
dam, fraternitati tuæ per apostolica scrip-
ta mandamus quatenus Latinos diligenter
moneas, inducas, & eis sub pœna excom-
municationis injungas ne Græcis, & præ-
sertim præfato Michalicio, qui faciendo
necari Presbyteros laqueum excommuni-
cationis incurrit, contra Imperatorem præ-
dictum vel fideles ipsius auxilium præbeant
vel favorem; commonens nihilominus Im-
peratorem eundem ut ipsis congrua stipen-
dia subministret, ne se ad Græcos trans-
ferre præ inopia compellantur; illos autem
qui tua monitione contempta Græcis
contra eundem Imperatorem & fideles ip-
sius præsumpserint adherere, per censu-
ram ecclesiasticam appellacione remota
compescere non postponas; ita quod sen-
tentias quas propter hoc tuleris in eisdem
nullus relaxare præsumat, nisi de mandato
sedis apostolicæ speciali. Datum Laterani
vii. Idus Decembris, pontificatus nostri
anno tertiodecimo.

*In eundem modum scriptum est Archiepisco-
pis, Episcopis, & dilectis filiis universis Pre-
latis Romanie per totum usque captivandum,
discretionis vestræ per apostolica scripta
mandamus quatenus &c. in eundem ferè mo-
dum ut in alia usque compescatis; ita ut si
qui propter hoc laqueum excommunica-
tionis incurrerunt, & postmodum redie-
rint ad eor, offerentes se mandatis Eccle-
siæ parituros, auctoritate presentium jux-
ta formam Ecclesiæ ipsis absolutionis be-
neficium impendatis. Datum Laterani vii.
Idus Decembris, anno tertiodecimo.*

SALIMBRIENSI EPISCOPO,
& sanctæ Mariæ de Blakerna & sancti
Georgij de Mangonia Decanis Constantino-
politani.

CVM Ecclesia Veriensis, quæ metro-
politica est prædita dignitate, in red-
ditibus sit exilis, ne præ nimia paupertate
in ea nomen episcopale vilescat, nobis fuit
humiliter supplicatum ut Medensem Ec-
clesiam in ejus provincia constitutam ei-
dem adjungere dignaremur, cum nondum
quisquam ejus regimini sic præfectus. Quo-
circa discretioni vestræ per apostolica

Epist. 185.
De unione Ec-
clesiæ Meden-
sis cum Veri-
ensi.

apostolica scripta mandamus quatenus detentores earum, ut ipsas restituant venerabili fratri nostro Archiepiscopo Patracensi, monere prudenter & efficaciter inducere procuretis, ipsos ad hoc, si opus fuerit, per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellentes. Datum ut in alia.

MONOTHONENSI ET AMICLIENSI
Episcopis.

Venerabilis frater noster Patracensis Archiepiscopus nobis exposuit conquerendo quod domini terræ illius Ecclesiæ suæ diocesis ea quæ à Christi fidelibus in ultima voluntate legantur, eisdem contra iustitiam auferre præsumunt in suum & Ecclesiæ præiudicium & iacturam. Quocirca fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus dictos dominos, ut ab huiusmodi præsumptione desistant, monere prudenter & efficaciter inducere procuretis, ipsos ad hoc, si opus fuerit, per censuram ecclesiasticam, sicut iustum fuerit, appellatione postposita compellentes. Testes autem &c. Datum Laterani Nonis Novembris, pontificatus nostri anno tertio decimo.

DE CLAROMARISCO ET
de Longovillari Abbatibus Cisterciensis ordinis,
& Decano Mosferoli, Morinensis & Ambianensis diocesis.

Sicut per vestras nobis, filij Abbates, litteras intimastis, cum vobis dederimus in mandatis ut ad monasterium sancti Iudoci supra mare personaliter accedentes, corrigeretis in capite ac in membris quam limam correctionis exposcerent, vos, filij Abbates, te, fili Decane, tuam absentiam excusante, accedentes ad locum, nostris obtemperantes mandatis, tam Abbatem quam universum Capitulum invenistis, duobus duntaxat exceptis, Ingelranno & Clalbordo monachis, qui cum essent suis exigentibus culpis per Abbatem & conventum ipsius loci excommunicationis vinculo innodati, duos alios seducentes, quos viros perniciosos, rebelles, & contumaces attestacione plurium didicistis, rejecto habitu monachali contumaciter recesserunt, correctione domus nullatenus expectata. Vos autem Capitulo convocato, cum Abbas juxta mandatum vestrum universis & singulis fratribus in virtute obedientiæ ac animarum suarum periculo injunxisset ut super conversatione ipsius & statu Ecclesiæ dicerent veritatem, vos singulariter examinantes eosdem super his

quæ personam contingebant Abbatis, laudabile omnium testimonium invenistis; sed laudabilius juxta nonnullorum assertionem invenissetis, si se circa quosdam perversos & contumaces severius habuisset. Invenistis præterea sub ejusdem Abbatis regimine, qui oppressiones multiplices est perpessus, imminutum Ecclesiæ debitum & redditum augmentatum, & tam in ædificiis quam aliis necessariis domus expensas factas, sicut oculata fide perpenderit, quæ usque ad mille librarum Parisiensium summam excreverunt. Conventui quoque, qui major est solito, ac hospitibus & pauperibus abundantius & honestius quam consueverit providetur. Licet autem omnibus inquisitis quædam, prout expedire vidistis, ibidem curaveritis ordinare, quia tamen inevitabilis necessitas vos traheret accedendi ad Capitulum generale, de nonnullis disponere in vestro reditu statuistis. Cum autem Abbas & monachi supradicti propter hoc ad sedem apostolicam accessissent, & iidem monachi humiliter petissent absolvi per venerabilem fratrem nostrum Nicolaum Tufculanum Episcopum, recepto prius ab eis corporaliter juramento, juxta formam Ecclesiæ ipsis fecimus beneficium absolutionis impendi. Quia vero in multis eosdem culpabiles deprehendimus, nec speratur quod ipsis presentibus idem locus debita possit pace gaudere, de consilio fratrum nostrorum eos ad vos remittendos duximus in districtioribus monasteriis singulariter collocandos, in quibus in humilitate spiritus sua possint peccata deslere. Quocirca devotioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus eisdem ad vos redeuntibus injungatis sub debito præstiti juramenti, & eos, si opus fuerit, per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellatis ut ad loca quæ singulis deputaveritis transeant, victuri regulariter in eisdem. Abbates quoque ac monachos eorundem locorum ad suscipiendum eos censura simili, si necesse fuerit, appellatione remota cogatis. Volumus nihilominus & mandamus ut ad sepe dictum monasterium accedentes, corrigatis diligentissimè quicquid adhuc inveneritis corrigendum, & ita, Deum habentes præ oculis, ordinetis ut locus ipse debita de cetero valeat tranquillitate lætari. Nullis litteris veritati & justitiæ præjudicantibus &c. Quod si non omnes &c. duo vestrum ea &c. Datum Laterani vi. Idus Novembris, pontificatus nostri anno tertio decimo.